

VELECKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 30 • PROSINEC 2023

Lucie Smejkalová: Buchlovské hory z pohledu od Myšinců, olej na plátně

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, rok uběhl rychleji, než bychom si přáli. Pro některé byl rokem úspěšným, veselým a radostným. Některým přinesl tento rok neúspěch, smutek a zklamání. Ale i takový je bohužel život. I v rámci obce se udály věci, u kterých je třeba posoudit, zda by šlo udělat něco jinak, lépe.

Mohlo by se zdát, že během půl roku od vydání našeho letního zpravodaje život ve Veletinách plynul svým obvyklým, poklidným tempem. Z již dříve avizovaných akcí byla v centrální části obce o prázdninách provedena výměna sodíkových výbojek za energeticky úsporná LED svítidla. I nadále trvá možnost vyzvednout si domácí kompostér o obsahu 600 nebo 1000 litrů. Tyto kompostéry byly pořízeny díky dotaci

z ministerstva životního prostředí a je jich dostatečné množství i pro občany, kteří se dříve k odběru kompostérů neregistrovali.

Na sklonku léta byla úspěšně dokončena rekonstrukce chátrajícího domku čp. 117, ve kterém vzniká komunitní centrum. Jeho další úpravy, zejména vybavení, si vzal na svá bedra Muzejní spolek Kotovica, který bude o tuto nemovitost pečovat. Celkové náklady oprav se vyšplhaly na hranici blížící se 1,5 milionu Kč, přičemž 1,2 milionu Kč pokryla dotace z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) ministerstva pro místní rozvoj. Nyní je podána žádost o její proplacení a budeme doufat, že vše se zvládne vyřídit ještě letos do 15. prosince, kdy se „zavírá“ státní pokladna.

Členové místního spolku dobrovolných hasičů svou ochotnou a výraznou pomocí přispěli ke zhotovení oplocení pozemku za mateřskou školou a obchodem. Veškeré takové pomoci si nesmírně vážím a velmi děkuji všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na všeobecném zvelebování našich společných prostranství.

Prvořadým úkolem obce je udržovat a vytvářet podmínky pro důstojné soužití nás všech, zkrátka aby Veletiny byly místem, kde se bude dobře žít, které budou lidé rádi navštěvovat a kam se každý bude rád vracet. Tím mám na mysli také společenské akce. Některé svým významem přesahují nejen hranice okresu, ale i Zlínského kraje. Jsou to například Slovácké slavnosti vína a otevřených památek v Uherském ▶

Hradišti, při kterých nás i letos pod praporem Veletin v průvodu hrdě reprezentovali dobrovolníci z řad našich spoluobčanů.

S velkým povděkem kvitují Mysliveckým spolkem Kojetínkem uspořádanou ochutnávku zvěřinových specialit, třebaže letos byla – i vzhledem k mírně ubývajícím členské základně spolku – uspořádána v trochu menším rozsahu. I přesto si dovoluji říct, že každý z návštěvníků si přišel na to své.

Za velmi zdařilý považují průběh říjnových hodů, které byly uspořádány ve spolupráci s místními spolky. Byl bych moc rád, kdyby toto propojení fungovalo i do budoucna. Rád bych zde upřímně poděkoval každému, kdo se do společenského života v naší obci již zapojil nebo bude ochoten k němu jakkoli přispět v budoucnu. Možná i při některé z následujících už naplánovaných společenských, kulturních a sportovních akcí, na které jste zároveň všichni zváni:

Štěpánský tenisový turnaj

26. prosince

sportovní hala Kunovice

Koledování u kapličky

28. prosince od 16 hodin

Vánoční turnaj ve stolním tenise

29. prosince

sál kulturního domu

Silvestrovské setkání na Pepčíně

31. prosince

Velecké vepřové hody

27. ledna

Fašanková občůzka

10. února

Zároveň je mou milou povinností v závěru roku poděkovat všem obecním zaměstnancům a také zaměstnancům mateřské školy za jejich vzornou činnost. Ano, všichni jsme tu pro Vás a ze všech sil se snažíme co nejlépe naplňovat Vaše potřeby. Také jejich jménem Vás tímto žádám o trpělivost a pochopení, pokud se zrovna něco nepodaří tak, jak bychom si právě přáli.

Co se týká výhledu na příští rok, je z hlediska investičních akcí třeba zmínit především avizovanou rekonstrukci místní komunikace v ulici Zápotočí (Vládní). Naše žádost o přidělení dotace od ministerstva pro místní rozvoj dopadla úspěšně. Jedná se o dotaci ve výši 50% způsobilých výdajů, přičemž celkové náklady převyšují částku 4 milionů Kč. Výběrové řízení na zhotovitele proběhne ještě do konce roku. Termín provedení rekonstrukce je do konce první poloviny příštího roku.

Pokud vše finančně ustojíme, plánujeme uskutečnit další etapu výměny sodíkových výbojek za úsporná LED svítidla, tentokrát v ulici Vlčnovská.

V rámci dlouhodobého plánování vybudování cyklostezky Veletiny – Vlčnov budou v zimních měsících započaty práce spočívající ve vykácení keřů a náletových dřevin

a v letním období těžba porostu v celém dotčeném úseku. V části Olše (od areálu bývalého JZD až po točnu autobusů) je navíc dle lesního hospodářského plánu nařízena kompletní těžba, tzv. „na hlavu“. Pokud vše dobře dopadne s vypracováním projekčních prací, které zahrnují i vyřízení kladných stanovisek všech dotčených orgánů, mohli bychom už s trpělivostí vyhlížet vyhlášení příslušných dotačních titulů.

Dalšími podrobnějšími úkoly a cíli místní samosprávy přímo souvisejícími s tvorbou rozpočtu na rok 2024 se bude obecní zastupitelstvo zabývat na svém zasedání 11. prosince.

Není snadné předvídat, jaký bude další ekonomický vývoj, vždyť kolotoč s cenami energií a výrazný nárůst nákladů na bydlení, zvyšující se ceny potravin a materiálů se dotýkají nás všech. I vzhledem k této situaci pro nás nastal nečekaný problém. Týká se provozování hostinské činnosti, kterou se k poslednímu dni tohoto roku rozhodl ukončit současný nájemce hospody ve Veletinách, pan Jaroslav Šebestík. Do tohoto podnikání se Justos na počátku složitějšího covidového období a hospodu slovoval po tři roky, za což mu velmi děkuji. Tak jako jsem si nedovedl před sedmi lety představit, že by ve Veletinách chyběla základní služba, obchod s potravinami, tak si lze jen stěží představit obec bez hospody. Pokud navíc uvážíme nemalou investici do koupě a rekonstrukce nemovitosti čp. 2, byla by škoda, kdyby tyto prostory zely prázdnou. V současné době vhodného zájemce o provozování naší hospody velmi intenzivně hledáme. Po ohlasech a zkušenostech starostů z okolních i vzdálenějších obcí mám však takové tušení i obavu zároveň, že jich mnoho nebude.

Aby problémů nebylo málo, bez jakékoli předchozí informace či konzultace nám v úterý 5. prosince Koordinátor veřejné dopravy Zlínského kraje (KOVED) elektronickou formou oznámil změny v jízdním řádu autobusů s platností od 10. prosince. Podle nového jízdního řádu již nebudou ve

Veletinách zastavovat tzv. „brňáci“. Po intervenci na příslušném odboru Krajského úřadu Zlínského kraje nám bylo sděleno, že „v rámci zrychlení autobusové dopravy a dle statistických údajů o slabém počtu přistupujících cestujících nebudou v obcích Drslavice, Hradčovice a Veletiny zastavovat spoje do Brna a zpět“. Podotýkám, že tato změna nebyla předem se zástupci dotčených obcí vůbec projednána, a to ani na krajském setkání starostů měst a obcí Zlínského kraje, které se konalo 9. a 10. listopadu v Luhačovicích. Zde naplno začíná platit rčení „o nás bez nás“. Doprava se sice zrychlí, ale o lidi tu jde až možná na druhém místě. V rámci spolupráce dotčených obcí byla sepsána stížnost, kterou nyní podepisují občané, jimž není tato situace lhostejná. S jakým výsledkem, to je však ve hvězdách. O dalším průběhu Vám budou podávány podrobné informace.

Doba není vůbec jednoduchá, říká se, že „dobře už bylo“. Zkusme si to zjednodušit alespoň trochu a říct takové to otřepané „nějak bylo, nějak bude, bude líp“. Mírně se omezíme, však život jde přece dál. Chraňme si proto především své zdraví, svou rodinu, své blízké.

Vážení Veleťané, milé Veleťanky, ani nevíte, jak rád bych splnil všechna přání, která od Vás slyším. Byl bych moc spokojený, kdyby se vše, co je a bude rozplánováno, podařilo uskutečnit. Je třeba ale nezapomínat, že štěstí lidem nepřináší jen materiální hodnoty. Měli bychom více používat a vnímat výrazy jako dobro, tolerance, velkorysost a odpuštění. A mějme na paměti, že s úsměvem jde všechno líp!

Přeji Vám klidný zbytek adventních dnů, krásný vánoční čas naplněný pohodou, spokojeností i Božím požehnáním a v novém roce hodně zdraví, štěstí, lásky a radosti Vám i Vaším nejbližším.

Tomáš Trtek
starosta našich Veletin
psáno 6. 12. 2023

Rekonstrukce žebříňáku, který nyní stojí u stodůlky, byla provedena pod vedením pana Miroslava Medka.

Foto: J. Šobáň

Farní pouť ke sv. Antonínku Proměny v búdách

26. června

Při procházkách vinohrady můžeme sledovat, jak některé budy procházejí řádnou rekonstrukcí.

Foto: archiv farnosti

Prázdninovní brigádníci

Foto: Fr. Juračka

Foto: Fr. Juračka

Co dokáže síla větru

18. září silný vítr shodil vrbu u potoka za čp. 184

Foto: Fr. Juračka

Hody

20.–22. října

Hody byly letos vydařené, značnou měrou k tomu přispělo i počasí. Pátečního předtančení se zúčastnilo sedm párů, Veleťanům již tradičně vypomáhali tanečníci z okolí. Diváky pobavilo hodové pásmo s tímto příběhem: Dvěma děvčatům z Prahy se při průjezdu Veleťanami pokazilo auto a ony uvízly na naší hodové zábavě. Zpočátku to braly jako exotiku („oni tady mluví tak exoticky – snad japonsky nebo co“), chasa jim předváděla tance a zpěvy z Újezdce, Strání, Kopanic, Vlčnova a z Veleť. Děvčatům se tu nakonec zalíbilo a začala tancovat s ostatními. S přípravou pásma pomáhala paní Jitka Bartošová z Horního Němčí. Během večera hrála DH Hradčovjanka a CM Mladí Burčáci.

Nedělní občůzku hudebně doprovodila DH Nivničanka a opět CM Mladí Burčáci. Již druhým rokem se nevozí živý beran.

Říkáni, kterým chasa vítala hosty na páteční hodové zábavě:

*Vítáme vás všechny, dámy aj pány,
jsme moc rádi, že jste naše hody zařadili mezi své plány.
Jak už to tak ve Veleťinách bývá zvykem každý rok a stále,
celá chasa sa spolu sešla až tady v den hodů v sále.*

*U tom, jak celé pásmo bude vypadat, jsme ještě včera neměli ponětí,
ale co, aspoň sebe aj vás udržujeme neustále v napětí. ►*

Naplánovat něco jistě je pro nás trochu bitva na bojišti, proto jsme to letos pojali víceméně jako improvizaci na jevišti.

Věřím však, že i přesto si dnešní večer užijete tak moc, že na něho budete vzpomínat nejmíň až do Vánoc. Muzika ať hraje, lidé tančí, víno teče prúdem, súdit nás pak môže Bůh před božím súdem.

Děkujeme starostovi, že nám hody umožnil a za jeho spolehlivost. Jitce zase, že s nama na tých pár zkúškách měla svatú trpělivost. Teď už sa pohodlně usadte a sledujte v tichosti a pozorně, to, co dneska uvidíte, neuvídíte už nikde nesporně.

mc

Foto: R. Pijáček

Hodový fotbal

21. října

Letošní hody zahájil starosta již v pátek 20. října na hodové zábavě v zaplněném kulturním domě. Po úvodní hudební hodině se s hodovým pásmem představila velecká chasa za doprovodu cimbálové muziky Mladí Burčáci. Návštěvníci si tak mohli poslechnout písně a zhlédnout tance ze Slovácka včetně Kopanic.

Sobota již tradičně patřila fotbalu na hřišti za Habartovým. Pochvalu si zaslouží obecní zaměstnanci, kteří připravili hrací plochu.

Od sobotního rána probíhala příprava ovaru, které se ujali zkušení odborníci Radek Buráň a Marián Malina.

Turnaj začal v jedenáct hodin za přítomnosti pana starosty a mnoha diváků.

Nastoupila proti sobě tři družstva. Utkání byla vyrovnaná, velmi dobře rozhodoval Mira Belák.

Vítězem turnaje bylo družstvo „Staří páni“, ve kterém se na postu brankáře střídali ostřílený Milan Vajgl s Víťou Rosíkem.

Vyhlášení výsledků a předání cen provedl organizátor turnaje Radim Snopek.

František Juračka

Foto: Fr. Juračka

Lampionový průvod

9. listopadu

Mateřská škola ve spolupráci s obcí i v letošním roce uspořádala lampionový průvod. Opět jsme se po roce sešli v hojném počtu, abychom společně mohli rozsvítit vesnici. Na děti čekalo po cestě několik zastavení, na nichž plnily úkoly a dostávaly odměny. Průvod byl zakončen v kulturním domě, kde na nás čekal pan Dan Taraba se svým loutkovým divadlem. Tentokrát s sebou přivezl pohádku O ptáku Ohniváku a lišce Ryšce.

Mgr. Jitka Orlovská

Foto: archiv MŠ

Mateřská škola

Vánoce přijdou...

Na konci uplynulého školního roku jsme se s kolegyněmi rozhodly, že vstoupíme do projektu Skutečně zdravá škola. Tomuto velkému rozhodnutí předcházela řada kroků, neboť stát se skutečně zdravou školou není lehký úkol. Musely jsme si zjistit, kdo by se mohl stát našim dodavatelem bioproduktů, a navázat s těmito dodavateli kontakt. Měli jsme velké obavy, že i když dodavatele najdeme, kdo z nich bude ochoten vozit zboží do tak malé školky, jako je ta naše? Byly jsme ovšem mile překvapeny, s jakou ochotou a nadšením s námi chtěli ekozemědělci spolupracovat. Našimi již stálými dodavateli biopotravin se stali Rodinná farma Tykalovi, Farma Salers, Řeznictví Kusák, Efofarma Javorník a Sonnentor.

Hlavní úloha, jak tyto bioprodukty zpracovat a připravit tak, aby jídlo pro děti bylo zdravé a zároveň chutné, spočívá na naší paní kuchařce Radce Děckuláčkové, pro niž se projekt zdravé školy stal novým impulsem. Hledá nové recepty, komunikuje s našimi biododavateli, zavedla pro děti svačinový bar, kde si děti samy vybírají, co

si ke svačince dají. Zavedla ochutnávku pro rodiče, která se koná každý měsíc, aby i oni měli možnost poznat chutě a vůně zdravého stravování. A čím nás opravdu překvapila? Třeba i tím, že pro děti zavařuje, aby měly dostatek chutné biozeleniny i v zimě. My si její snahy velmi vážíme a děkujeme jí za odvahu, se kterou se do nového způsobu stravování pustila. Výsledkem jejího rozhodnutí bylo získání bronzového certifikátu v projektu Skutečně zdravé školy, který jsme získaly na začátku listopadu a jely jsme si pro něj až do daleké Prahy.

Po třech měsících trvání projektu můžeme říci, že zdravé stravování není drahé, čehož jsme se zpočátku obávaly. Naše nákupy biopotravin finančně odpovídají nákupům potravin, které nejsou certifikovány jako ekologické.

Na začátku tohoto roku bylo do školky zapsáno 18 dětí. Mezi nimi jsou tři děti, pro něž je předškolní vzdělávání povinné, protože v září 2024 nastoupí do základní školy. Tito předškoláci každý týden navštěvují plavecký kurs v Uherském Brodě. Jeden den v týdnu probíhá v mateřské škole logopedická prevence a příprava na školní docházku. Pro každého předškoláka je vyhrazeno plných 45 minut intenzivní vzdělávací přípravy na vstup do základní školy.

Pravidelně s dětmi opět navštěvujeme místní knihovnu, kde nás paní Cimalová uvádí do světa knih a fantazie krásnou čtenou pohádkou.

Každý pátek mají možnost navštívit školku i maminky s dětmi, které zatím ještě mateřskou školu nenavštěvují. Tím se usnadňuje adaptace na prostředí, do něhož tyto malé děti jednoho dne nastoupí a opustí bezpečný a dosud pro ně jediný známý svět v blízkosti rodičů.

Již v září jsme s dětmi vyjeli do moštárny v Hostětíně, kde pro ně byl připraven výukový program Piju mošty, což ty? Děti se

dozvěděly o jednotlivých odrůdách jablek, včetně těch starých, které už se v každém sadu jen tak nenajdou. Jablíčka jsme mohli ochutnat a porovnávat jednotlivé chutě. Poznali jsme hostětínský sad i jeho zvířecí obyvatele. A nakonec jsme si sami vyrobili pravý jablečný mošt.

Den poté jsme vyrazili na návštěvu Farmy Salers ve Veletínách. Majitel nás očekával na pastvinách, aby nás přímo v terénu seznámil s chovem krav plemene Salers. Nechal nás nasednout do traktoru a také nás provedl odchovnou býků a jalovic.

V říjnu jsme naplánovali společnou akci s rodiči – drakiádu. I přesto, že nám počasí nepřálo, bylo toto setkání velmi příjemné a určitě budeme drakiádu opakovat i v následujících letech.

Každý pátek třináctého pořádají hasičské záchranné sbory dny otevřených dveří ▶

a my jsme se rozhodli s dětmi navštívit hasičský záchranný sbor v Uherském Hradišti. Děti si mohly vyzkoušet nasednout do hasičských vozidel, učili jsme se, jak poskytnout první pomoc, stali jsme se součástí záchranné akce, při které jsme museli vytáhnout na laně figurínu člověka. První pomoc jsme poskytovali i paní učitelce, kterou jsme fixovali na záchranné lehátko, ale nejvíce jsme se naděli při pumpování vody, abychom dostali vodu do hadice a mohli si tak vyzkoušet hašení požáru.

V knihovně Františka Kožíka v Uherském Brodě nás čekala pohádka o nezbedném ježčkově, kterého jsme si mohli i vyrobit a odnést na památku domů.

Poslední říjnový den se nesl v duchu halloweenského reje malých strašidylek. Mateřská škola potemněla a místo světel

byly na schodech školky umístěny svíčky. U vchodu do školky vítal děti duch, v šatně se hemžilo množství pavouků a na obrazech se chechtaly čarodějnice. Naše strašidylka se však nebála. Tento den byl plný hudby, módních přehlídek, pohádek a soutěží.

Druhý listopadový den, na Památku zesnulých, jsme s dětmi navštívili hřbitov v Hradčovicích, kde jsme zavzpomínali na naše blízké, kteří již mezi námi nejsou, a zapálili svíčku.

V kulturním domě v Uherském Brodě zhlédly děti divadelní pohádky O kocouru Mikešovi a Králici z klobouku.

Za sebou máme i vánoční fotografování, které v mateřské škole opět uskutečnila fotografka Iva Orlovská.

Ještě než se s dětmi rozejdeme k vánočnímu stromečku, čeká nás v mateřské škole návštěva Mikuláše a jeho družiny, divadelní představení Vánoční čas v kulturním domě v Uherském Brodě, činoherní pohádka Mrazík v kině Hvězda v Uherském Hradišti, přijede za námi dentální hygienistka, budeme zdobit a rozsvěcovat vánoční stromeček. Připravujeme také vánoční besídku pro rodiče i prarodiče a těšíme se na společný vánoční oběd a na rozbalování dárečků.

Všechny tyto akce, návštěvy výukových programů i divadelních představení můžeme v mateřské škole s dětmi uskutečňovat díky tomu, že pracujeme jako tým. Jedna podporujeme druhou, vzájemně se

Foto: archiv MŠ

doplňujeme, inspirujeme, jsme si oporou a vždy stojíme při sobě. A za to jsem vděčná svým spolupracovnicím, které se mnou tvoří mateřskou školu plnou šťastných dětských tváří. Velké „děkuji“ patří paní učitelce Mgr. Jitce Kupcové, paní asistentce Bc. Sáře Regináčové a paní kuchařce Radce Děckuláčkové.

Přejeme Vám příjemné prožití svátků vánočních, zapomeňte alespoň na chvíli na starosti a bolesti a prožijte naplno každý moment strávený se svými blízkými. A do nového roku, ať jste hlavně zdraví!

*Vánoce přijdou a zazvoní smích
a Bůh bílou křídou nám nakreslí sních.*

**za kolektiv MŠ Veletiny
Mgr. Jitka Orlovská**

Knihovna

Knihovna plná vůní

Spokojené absolventky dílny aromaterapie s lektorkou Mgr. Veronikou Mergentalovou

Léto a podzim v naší knihovně – jaké byly? Nebývale teplé jako všude jinde. Pomalu se však takovému stavu přizpůsobujeme. Vždycky se někde najde stín, ve kterém se dá číst nebo malovat. Takto jsme s dětmi strávili o velkých prázdninách celý týden. Některé dny jsme sice zůstali pod střešou a hráli hry či něco tvořili – tvoření pro nás i letos připravila knihařka Pavla Slunečková Surá. Jindy jsme s výtvarnými pomůckami vyšli k soutoku Olšavy a Vlčnovského potoka. Také jsme navštívili sousední Popovice s cílem aspoň trochu poznat jejich historii a cestou zpátky i polní cestu spojující Popovice s Veletinami.

V létě navštívily naši obec i děti z příměstských táborů, které se konaly v okolí. Pro ně

byl v knihovně připraven program, který výletníky seznamoval s Veletinami.

Každý podvečer prvního srpnového týdne svolávala trumpeta malé posluchače ke kapliče ke společnému čtení večerníčků.

A opět kvůli dětem zavítali do Veletin herci David Vacke, Jiří Hejzman a Tereza Hrabalová s Pošťáckou pohádkou od Karla Čapka. Představili ji formou scénického čtení, což znamená, že pohádku sice četli z knížky, ale zároveň ji i ztvárňovali divadelně. Představení jsme si mohli užít díky dotaci ze Zlínského kraje na podporu komunitní role malých knihoven.

Dotaci jsme využili i k pozvání paní Evženy Hillerové s její přednáškou o Kopanicích. Mnozí z četných posluchačů se této příležitosti chopili jako přípravy k podzimnímu výslapu kolem Žitkové, organizovanému panem Františkem Juračkou.

V listopadu zavítal do knihovny Mgr. Jan Husák s přednáškou o severozápadě USA. Dvakrát jsme přivítali bylinkářku a aromaterapeutku Mgr. Veroniku Mergentalovou. Poprvé mluvila o aromaterapii spíše teoreticky, ačkoliv i z této přednášky odcházely posluchačky zcela omámeny vůněmi éterických olejů. Podruhé pro nás připravila workshop, při kterém si každý účastník vyráběl voňavou kosmetiku dle vlastních čichových preferencí.

I v tomto školním roce pokračuje klub čtenářů, ve kterém se děti seznamují s knihovnou i knížkami v ní. Ne všichni návštěvníci klubu jsou zarytí čtenáři, přesto je baví příběhy čtené z knih poslouchat, trochu si o nich povídat a přitom třeba vyrábět drobnosti

z papíru, aby ruce nezahálely. Pokud by se k nám někdo chtěl připojit, budeme rádi.

Hlavním posláním knihovny je ovšem stále půjčování knih. Obec každoročně přispívá na nákup knih nových, navíc využíváme i možnosti půjčování z výměnného fondu, takže je stále z čeho vybírat. V nabídce jsou i časopisy a společenské hry.

Čtení knih údajně výrazně snižuje stres a přináší pocit radosti. Zkuste si toto tvrzení vyzkoušet sami na sobě – není to nijak nebezpečné.

**Monika Cimalová
knihovnice**

Malování u soutoku

Foto: M. Cimalová

Pozvánka
Maroko a Egypt: Arabskou Afrikou
přednáší Mgr. Jan Husák
7. února 2024 od 17 hodin

Podzimní výšlap na Žítkovou

V sobotu 7. října se příznivci turistiky vypravili na moravské Kopanice. Trasa začínala u motorestu ve Starém Hrozenkově. Odtud jsme se vydali po naučné stezce „Okolo Hrozenka“ směrem k státní hranici a pak pokračovali k malebné kopaničářské obci Žítková.

Po hodině jsme se dostali z lesa na hřebenovku, z níž byly nádherné výhledy do okolí Vyškovce, Starého Hrozenkova nebo na slovenskou stranu. Výhledům jednoznačně dominuje „horenka“ Chabová.

Po zhlédnutí domu „poslední bohyně“

Irmy Gabrhelové jsme navštívili ovčí farmu, kde si turisté zakoupili kvalitní ovčí sýry. U hotelu Kopanice nás čekala místní rodačka paní Evženie Hillerová, která nám popovídala o historii a životě na Kopanicích.

Dnes žije v Žítkové přibližně 180 obyvatel, ale v průběhu 20. století byla Žítková osídlena mnohem hustěji. Žilo tady na 900 obyvatel a fungovaly zde dvě školy.

Po přednášce jsme navštívili místní infocentrum. Po svačině z vlastních zásob nás čekalo další stoupání po modré značce na Žítkovský vrch a k rozcestníku Skaličič,

odkud jsme pokračovali k odpočívadlu U Hajtmanů. Manželé Miškaříkovi zde nabízejí turistům občerstvení. Pro naši skupinu byl již k ochutnání připraven čerstvě upečený chleba, který po namazání domácím sádlem a posypaný cibulí všem šmakoval.

I odtud byly opět nádherné výhledy do údolí a okolí Žítkové. Poslední část cesty jsme šli po vrstevnici k hotelu Kopanice, kde nás čekalo další zasloužené občerstvení a ukončení výletu.

František Juračka

Po odpočinku na odpočívadle U Hajtmanů

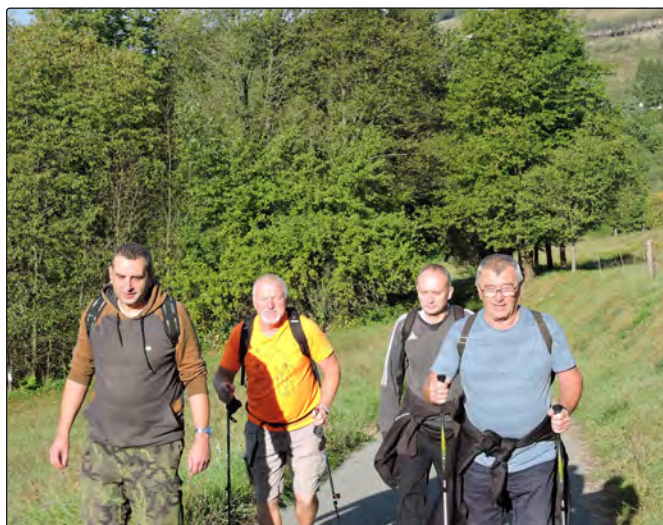

Foto: archiv Fr. Juračky

Hasiči v druhé polovině roku

Začnu u nejmladších. Posledním společným výjezdem mladých hasičů bylo dálkové tažení vody v Záhorovicích dne 22. září. Naši svěřenci bohužel odrůstají věku, kdy mohou soutěžit v kategorii mladých hasičů, a nový nábor zatím zůstává bez odezvy. Uvidíme, co přinese budoucnost. Myslím si však, že odchovanci našeho sboru mohou být na své výsledky, vědomosti i zkušenosti pyšní – ty jim nikdo nevezme.

Tým žen je stále aktivní. V uplynulé sezóně jsme se s různou úspěšností

zúčastnily soutěží např. v Tučapech, Mistřicích, Částkově, Hradčovicích, Kněžpoli, Starém Městě či na Salaši. Velmi dlouho si budeme pamatovat červnovou soutěž v Ratíškovicích. Tam se nám podařilo vybojovat 2. místo, mnohem zajímavější ale byla průtrž mračen, která nás při závodech zastihla. Velkým úspěchem bylo 1. místo v ženské části soutěže v požárním útoku „O pohár starosty města Uherského Hradiště“, která se konala 15. července ve Věskách.

Vítaná změna soutěžní disciplíny je spojena s akcí Gulášfest, kterou 2. září pořádali hasiči na Lhotce a které jsme se zúčastnily společně s našimi chlapy.

Byla to zkrátka nabíhá sezóna, v jejímž závěru jsme se my ženy odměnily soustředěním na Pálavě s výšlapem na Dívčí hrady. Věřím, že nám to bude dobře běžat i příští sezónu!

Chlapecká část našeho sdružení taktéž nezahálela. V rámci spolupráce s obecním úřadem postavili padesát metrů ▶

Foto: Fr. Juračka

oplocení pozemku za mateřskou školou. Opět provedli podzimní sběr železa, jako každý rok pomáhali s obsluhou během hodů. Na začátku nového roku je čeká pomoc při pořádání vepřových hodů.

Naší zatím poslední společnou akcí byla mikulášská obchůzka Veletinami, při které jsme od našich nejmenších slyšeli spoustu slibů, básniček i modliteb. Všichni nás potěšili a snad i my je.

Za všechny členy SDH Veletiny přeji všem spokojené Vánoce a hlavně zdraví v novém roce.

Iveta Snopková

Foto: I. Orlovská

Včelaři

Máme tu prosinec, čas rekapitulace roku, který se rychle blíží ke konci. I my včelaři přemýšlíme o tom, jak se nám dařilo. Ať z pohledu chovu včel, nebo fungování našeho spolku.

Z hlediska chovu včel to byl rok úspěšný. Rádně dbáme o zdraví včel – snažíme se je léčit kvalitně a zbytečně je nezatěžovat chemií, protože víme, že vše se objeví v tom nejsladším, co od nich máme, v medu.

Počasí v letošním roce bylo pro nás chovatele trošku horší, což se odrazilo v množství medu, kterého bylo mnohem méně než obvykle. Ale znám i včelaře z jiných míst (např. ze Starého Hrozenkova), kteří museli své včely přikrmovat už v květnu a med neměli žádný. Proto je třeba vše brát s nadhledem a pozitivně myslet.

Spolek podle mého názoru funguje výborně. Při vzájemných setkáních s ostatními včelaři máme vždy o čem mluvit. Tak se účastníme různých společenských akcí, jako jsou dny obce, výročí obce, pohádkový les. Mám kolem sebe velmi aktivní a spolehlivé členy a proto se nemusím bát účasti na žádné akci. A za to jim moc děkuji. Čerstvě máme za sebou včelařskou zábavu s kapelou Sekec. Kapela hraje skvěle a je nám hodně blízká, protože má zkušebnu u nás na Lhotce.

Díky Štefanu Pišojovi a jeho bagru se nám podařilo přestěhovat domek, ve kterém máme zázemí pro včelstva našeho kroužku. Byl to velmi složitý převoz, protože domek je sestaven z palubek. Ale nakonec vše dobře dopadlo a domek je na místě, kde jsme si ho přáli mít, za včelařským arboretem v Hradčovicích.

Ve své činnosti pokračuje i včelařský kroužek, který navštěvuje dvanáct velmi šikovných dětí.

A na co se chystáme? Kromě událostí, které jsem zde zmiňoval a opakují se každý rok, před námi stojí velká výzva. Byl jsem osloven, zdali bychom nechtěli v příštím roce organizovat krajskou soutěž Zlatá včela. Kdo mě zná, jistě si dokáže představit, že mě nemuseli přemlouvat dlouho. V dubnu se tedy v Hradčovicích bude konat tato parádní soutěž pro děti z kroužků celého kraje. Jedná se o 70 až 80 soutěžících a jejich doprovod. Když s dětmi každoročně na soutěž jezdíme, poznáváme krásy obcí, kde soutěž probíhá. I proto mě velmi těší, že Zlatá včela bude u nás a děti poznají nejkrásnější farnost z kraje, farnost Hradčovice.

Přeji vám krásný vánoční čas s kapkou medu, klidný jako včela v tomto období, a ať jste zdraví jako naše nejmilejší včely.

Jiří Stuška
předseda ZO ČSV Hradčovice

Foto: archiv ZO ČSV Hradčovice

Cyril Cup 2023

30. června se odehrál tradiční tenisový turnaj ve čtyřhrách. Na turnaj se přihlásily čtyři páry, vítězem turnaje se stala dvojice Švestka – Nejedlík.

Poděkování za organizaci turnaje patří především starostovi obce a také Rostoví Zemánkovi, který připravil tenisový kurt.

František Juračka

Foto: Fr. Juračka

Starosta Cup 2023

15. ročník tenisového turnaje Starosta Cup proběhl 28. září na kurtech v Drslavicích. Vítězem se stal Josef Pilka mladší. **fj**

archiv Fr. Juračka

Podzim a zima s veleckými myslivci

Svěcení Mlynářovy studánky v Kojetínku

Podzim pro myslivce přináší čas největšího ruchu. Probíhá příprava na zimu, vrcholí lovecká sezóna, ale konají se i zvěřinové hody a svatohubertské mše. V září se i u nás ve Veletinách pořádaly zvěřinové hody „Divočina“ s účastí cimbálové muziky Litera. Přítomní hosté měli možnost ochutnat několik druhů zvěřiny upravených do několika tradičních i nových nápaditých pokrmů. Velké poděkování za pomoc při přípravě této akce náleží rodině Malinové i všem návštěvníkům, gurmánům a milovníkům naší tradiční hudby.

V druhé polovině října se při krásných 4 °C konala schůzka myslivců s žáky ZŠ Vlčnov. Téma dopoledne s Mysliveckou a lesní pedagogikou bylo „Po stopách podzimu“. Děti se naučily rozeznávat stopy šelem psovitých, kočkovitých, lasicovitých, zvěře spárkaté i pernaté. Zároveň jsme si vysvětlili, proč jsou nedaleké Bílé Karpaty bílé, k čemu jsou podzimní plody a jaké vlastně kolem nás jsou. Také jak vypadají výhony dřevin po opadu listů a šišky různých stromů. Děti poznaly, jak voní čerstvě obdělávané pole a podzimní les, a také to, že voda z potoka může být teplejší než vzduch. Vše probíhalo za stálého dozoru kolem se pasoucí srnčí zvěře. Na závěr jsme k nedaleké kapličky sv. Huberta položili kytku z lesních darů.

Myslivecký kroužek

Každý člen spolku má přidělena myslivecká zařízení, která slouží k příkrmování, napájení nebo jako slániska pro zvěř. Náplň do těchto zařízení myslivci připravují při senosečích nebo nakupují u zemědělců. Napajedla se plní především v době

sucha. Předkládaná krmiva se rozdělují na jadrná (například obilniny), objemová (například seno a letnina), dužnatá (například řepa) a dietetická (minerální sůl nebo sušené plody jeřabin) pomáhající zvěři při trávení.

Ve středu 18. října proběhla zahajovací schůzka Mysliveckého kroužku Kojetínek. Vedoucími kroužku jsou členové Mysliveckého spolku Kojetínek z Veletin, kteří spolupracují s kolegy z Mysliveckého spolku Hradčovice-Drslavice a dal-

šími spolky. Děti v kroužku jsou z Veletin, Hradčovic, Podolí a Drslavic. Klubovnou a zázemím kroužku se staly nově zbudované prostory mysliveckého spolku v bývalém družstvu ve Veletinách. Kroužek se koná každou středu a jsme rádi, že je o něj zájem. Věříme, že si děti najdou cestu blíže k přírodě a její ochraně a vytvoří si vztah ke své rodné krajině. Chtěli bychom vás tímto požádat, pokud máte doma například staré preparáty, myslivecké knihy nebo pomůcky vhodné pro myslivost a chtěli byste je věnovat do vybavení kroužku, ozvěte se nám.

I letos jste nás mohli potkat jako spoluorganizátory krojovaných hodů. Jsme rádi, že se můžeme zapojit do obecního dění a tradic.

Na výročí 105 let samostatného Československa byla ve Veletinách posvěcena zrekonstruovaná Mlynářova studánka. Studánku si v místě pamatují i nejstarší občané Veletin. Navazovala na pozemky veleckých mlynářů a lidé se k ní chodili občerstvit po práci na poli. Studánka je přístupná pěšky od křížku na hranicích s katastrem obce Podolí (u nové závory), přibližně 2 km proti proudu potoka. Mlynářovu studánku posvětil P. Jiří Hebron SJ, který připomněl nepostradatelnost vody pro přírodu a krajinu domova. Slavnostního aktu se zúčastnili občané Veletin, velechtí myslivci a jejich rodinní příslušníci, kolegové myslivci z okolních spolků, ale také třeba děti z Mysliveckého kroužku Kojetínek. Samotné svěcení symbolicky uzavřela skladba Modlitba za vodu. Studánka byla zrekonstruována členy Mysliveckého spolku Kojetínek z Veletin, díky nim se opět v krajině objevilo důstojné místo pro zastavení poutníka či návštěvníka lesa Kojetínku, které připomíná odkaz našich předků. Po vysvěcení byli všichni přítomní pozváni na pohoštění na mysliveckou chatu. Za přípravu občerstvení opět děkujeme paní Anežce Malinové s rodinou a děkujeme zároveň všem členům, kteří se podíleli na opravě studánky.

V sobotu 2. prosince proběhla v katastru obce Veletiny naháňka na černou zvěř. Vše bylo dlouhodobě naplánováno, řádně připraveno i ohlášeno na příslušných místech. Nová sněhová pokrývka jen přála

Myslivecký výukový program pro ZŠ Vlčnov

tomu, aby se naháňka podařila dle představení. První leč proběhla podle plánu, avšak již při jejím ukončování byl zaznamenán nezvyklý pohyb velké skupiny lidí v prostoru leče druhé. Na místě byl pak o chvíli později konfrontován oddíl dorostu orientačních běžců, který v lokalitě prováděl – dle jejich slov – „s Vlčnovjany domluvený trénink“. Lovci se tedy přesunuli do jiné lokality k lesu Kojetínku. Den byl ukončen lečí poslední na myslivecké chatě, kde se s přáteli za doprovodu houslí a harmonik pokračovalo až do rána.

Svět kolem nás se hekticky točí, doba je zrychlená, a ne vždy jsou denní události pozitivní. Člověk je proto vděčný za každou chvíli v přírodě, kde může uniknout z kolotoče všedních dní a čerpat z ní novou sílu. Proto si přírodu užijeme, hýčkejme a važme si toho, že je – i díky správnému přístupu vás všech – stále kde se zrelaxovat.

Na závěr tímto děkujeme obci Veletiny za bezvadnou spolupráci, stejně tak občanům Veletin a všem přátelům za přízeň. Největší poděkování pak náleží tradičně našim rodinám, které nás podporují a bez nichž bychom nemohli dělat to, co děláme. A v tento předvánoční čas přejeme všem lidem dobré vůle i naší přírodě poklidné bytí a pohodový vstup do nastávajícího roku.

Nejen velecké myslivosti zdar!

Jana Kollandová

Z prosincové naháňky

Foto: archiv MS Kojetínek

Kotovica

Pozornost členů Kotovice byla po celý rok upřena zejména k domku čp. 117, ve kterém probíhala rekonstrukce na komunitní centrum. Po dokončení základních oprav chceme domek vybavit jako malé obecní muzeum. Stavební práce byly svěřeny panu Skočovskému z Bystřice pod Lopeníkem, náš člen pan Miroslav Medek zajistil renovaci oken a dveří a také se stavební firmou konzultoval četné detaily. My ostatní jsme se občas zapojili do úklidu. Opravy se ale trochu protáhly a my jsme dostali příležitost k plné realizaci až s podzimem – a také s příchodem špatného počasí, které náš rozlet opět zbrzdilo. Doufáme, že k jaru vše půjde lépe. Jedna podzimní

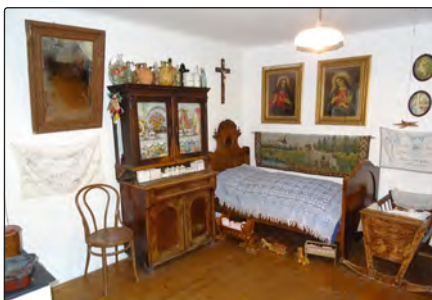
práce se nám přece podařila: vysadili jsme předzahrádku a těšíme se, že v příštím roce pěkně vykvete.

Na některé z pravidelných schůzek jsme se také rozhodli, že zkusíme nahrát zpěv obřadních písní, které se zpívají zejména při vynášení Mařeny a při královničkách. Hlavní důvody byly dva: jednak zachytit současný stav, jednak vytvořit pomůcku pro děvčata, která se na svoji první obchůzku teprve chystají. O nahrávání si můžete přečíst samostatný článek v rubrice Zvyky. Děkujeme všem ženám a děvčatům, které se do tohoto našeho podniku ochotně zapojily. Nahrávky najdou zájemci na webových stránkách našeho spolku (kotovica.cz).

Koncem listopadu jsme podnikli výlet do Ostrožské Lhoty, která získala titul Vesnice roku 2023. Je zde totiž velmi zajímavé, výborně koncipované a hlavně stále se rozrůstající muzeum archeologických nálezů. Muzeum vzniklo díky sběratelské činnosti místních zájemců o archeologii a obsahuje nálezy zejména z lokalit v katastru Ostrožské Lhoty, ale i exponáty z celé Moravy. Muzeem nás zavedl pan Martin Dufka a návštěvu zde můžeme rozhodně doporučit. Výjezd jsme využili také k prohlídce lidového domku Háječek, abychom se inspirovali, jak pěkně lze obecní muzeum vybavit. Máme před sebou ještě pěkný kus práce. **Monika Cimalová**

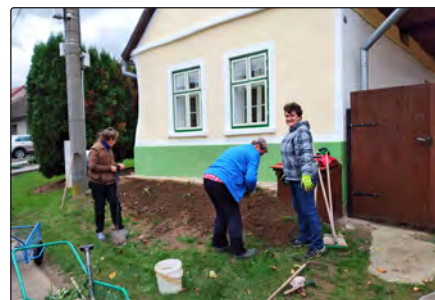

Muzeum archeologických nálezů v Ostrožské Lhotě

Lidový domek v Ostrožské Lhotě

Foto: A. Cimala

Vysazování předzahrádky

Foto: M. Cimalová

Historie

Václav Malý: Veletínské pastviny

Václav Malý (1874 – 1935) byl dalším z řady malířů, které do Veletin přitahovala krása krajiny a svéráz slovácké dědiny. Škoda, že nemáme k dispozici originál – obraz v plné barvě, kde by dva pasáči i barvy krajiny určitě vynikly lépe. Třeba by pak někdo z pamětníků poznal, nad kterou strží se dobytek pase. Reprodukce obrazu Veletínské pastviny byla otištěna v časopise Zlatá Praha v roce 1918 a zde ji přetiskujeme se svolením Národní knihovny ČR.

mc

Královničky – kulturní dědictví Veletin

„Královnička, královna, tu ťa král volá...“ letos opět o svatodušní neděli znělo Veletinami. Tak jako každý rok totiž obcí procházely královničky. Kde se ale tento obyčej vzal a co původně znamenal? Touto otázkou si lidé lámou hlavu už hezskou řádku let. S jistotou víme pouze to, že původ tohoto zvyku je velmi starý. Jeho kořeny bychom zřejmě museli hledat již v předkřesťanských časech. Nicméně postupně došlo k provázání královniček s křesťanskými letnicemi. Obyčej byl dříve rozšířen takřka na celém území Moravy. Od 19. století s nástupem moderní doby však začal zanikat. Aktuálně nalezneme jen jednu slováckou obec, kde se svatodušní královničky bez větší přetřky stále udržují. Onou jedinou vesnicí jsou Veletiny.

Právě královničky mě coby výzkumníka do této obce přivedly. Ležely mi totiž v hlavě otázky: Má tento starý obyčej dnešním lidem stále co nabídnout? Může mít vůbec nějaký přínos pro dnešní děti, které mohou volný čas trávit mnoha způsoby?

Když královničky ve Veletinách potkáme, nemůžeme si nevšimnout jejich oděvu: jsou oblečeny do místního kroje. Tento kroj se některým dívkám velmi líbí. Ve skupince pak jako by vyčnívalo mladší děvčátko, které je oblečeno svátečněji než ostatní. Jedná se o kráľku, kterou každý rok vybírají starší děvčata. Zejména v posledních letech je to však

úkol náročný. Na rozdíl od dob minulých se totiž v obci již nenachází dostatečný počet potenciálních představitelky kráľky. Starší královničky (pořadatelky) tak musí do hledání vhodné adeptky vložit více své energie a času. V posledních letech se zároveň stává, že rodina kráľky nevlastní místní kroj. Starší královničky jej často musí také zapůjčit.

Královničky, 60. léta

Během samotné obchůzky se děvčata blíže setkávají i s místním nářečím, a to ve slovech obřadního popěvku, který zpívají stále dokola. Dívky mají také jedinečnou možnost blíže se seznámit s ostatními obyvateli obce a děvčata také nebudou pro místní občany již zcela neznámá. Při královničkách dochází též k bližšímu seznámení starších děvčat

s těmi mladšími. Tato setkání s krojem, nářečím nebo dalšími obyvateli pak posiluje vztah děvčat k rodné obci.

Pro všechna děvčata je ovšem obchůzka v kroji v horkých dnech také náročná. Přitom musí zodpovědně obcházet domy tak, aby na žádný nezapomněla. Dívky jsou tedy rády, když jejich snahu místní obyvatelé ocení. Občané Veletin královničky odměňují úsměvem, pamlskem nebo i nějakou kornou. Královničky jim zase připomínají konec jara a začátek léta. Lidem, kteří se do Veletin přistěhovali, svou návštěvou dávají najevo, že jsou v obci vítáni. Královničky tedy mohou přispět i k zapojení nově přistěhovalých lidí do života Veletin. Starším Veletankám umožňují vzpomenout si na vlastní dětství, kdy jako královničky samy chodily. Dodávají jim zároveň pocit uspokojení, že zdejší dávná tradice pokračuje dál. Pro řadu místních rodáků královničky představují něco výjimečného. Něco, čím se Veletiny odlišují od okolních vesnic. Tento starobylý obyčej tak spoluutváří svěbytný charakter Veletin.

Královničky tedy zajisté mají svůj význam pro děti i dospělé obyvatele Veletin i ve 21. století.

Petr Drastil

Autor je studentem etnologie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně

Nahrávání obřadních písní

Už ani nevím, z jakého popudu jsme se ve spolku Kotovica rozhodli, že zpěvy, které děvčata zpívají při obchůzkách s Mařenou, létečkem a královničkami, zaznamenáme na studiové nahrávce. Hlavní důvody k tomu byly asi dva. Prvním je prostá dokumentace toho, co a jak se dnes zpívá, a také toho, co a jak se zpívalo v době, kdy po Veletinách chodila většina členek Kotovice, které jsou dnes už váženými pamětnicemi. Druhým důvodem je skutečnost, že některá dnešní děvčata se zpěvy učí až za pochodu, přímo při obchůzce. Což by bylo v pořádku, kdyby dívek nebylo stále méně a kdyby se občas nestávalo, že třeba při královničkách jdou jenom tři – a některé z nich jdou poprvé a třeba ta jediná, která zpěvy umí, není zpěvačka úplně sebejistá (což já dokonale chápu). Takže druhým důvodem bylo vytvořit „učební podklad“ pro ty, které se na obchůzky teprve připravují.

To jsme si dali! Nebudu podrobně líčit peripetie spojené s nahráváním ve studiu. Ze všech obtíží nás vytáhla Marcela Trtková – zařídila studio na ZUŠ v Uherském Brodě, zvukaře, vedla všechny naše zkoušky, dokázala děvčata sjednotit a naladit, no prostě věděla, co a jak, a hlavně byla ochotná své hudebně-folklorně-pedagogické schopnosti a zkušenosti do věci vložit.

Velkou výzvou bylo také sjednotit se na textech písní. Jsou to písně folklorní, tedy předávané zejména ústně – a to se snadno stane, že někdo něčemu rozumí jinak nebo

si to uzpůsobí podle sebe. Tak například jedna moderní dcerka prý místo *Otáčaj sa, cérečko, jak to plužné kolečko...* vesele zpívala *Otáčaj sa, céděčko, jak to pružné kolečko...* A podobně se posouvají i texty obřadních písní, i když ne tak výrazně.

Někdy se změní písmenko, jindy celé slovo. V některých rodinách se tak při létečce královničkách *Královničko královno / Královnička královna...*, *královna / králová...*, dále například u *studánky / u studénky*. A po *studánce* se pokračuje u *studánky u voděnky*, dříve však u *studénky u hluběnky* (hluběnka je jiné pojmenování pro studánku). A je naša královna *hodně spanilá*, nebo *tuze spanilá*?

Aby toho nebylo málo, zkusili jsme i štandrování – u toho už jsme měli hlavu zamotanou úplně všichni. Řeknete si třeba,

že jsou to rozdíly drobné, ale studiový mikrofón je nelítostný.

Nejstarší písemený text královniček z Veletin, o kterém víme, pochází od Lubora Niederla ze začátku 20. století. My jsme jako základ vzali zápisy, které pořídila Marie Knotová (1940 – 2016), která mimo jiné působila jako vedoucí Veletanku. Texty jsme pak mírně upravili podle toho, jak to děvčata zpívají dnes, pamětnice se na textu sjednotily samostatně. Ve studiu jsme natočili od každého zpěvu verzi mladých děvčat a verzi pamětnic.

Pokud vám bude někdo tvrdit, že se to zpívá trochu jinak, než je na nahrávce, věřte mu. Drobné rozdíly nejsou podstatné. Podstatné je, aby se tradice udržely a děvčata aby při obchůzkách zpívala s radostí.

Monika Cimalová

Foto: A. Cimala

Fotbalová kariéra Milana Orlovského

Milane, jaké byly tvoje první fotbalové začátky a kdo tě přivedl k fotbalu?

Začínal jsem v přípravce v TJ Vlčnov a k fotbalu mě přivedl otec. Mimo tréninky ve Vlčnově jsem veškerý volný čas trávil na hřišti s míčem společně s kamarády nebo jsem okopával vrata na sousední stodole pana Zábrany.

Co bys mi řekl o tvém přestupu z fotbalových žáků Vlčnova do Slovácké Slávie Uherské Hradiště?

Ve Vlčnově jsem patřil věkem do přípravy, ale nastupoval jsem se staršíma klukama za žáky, pak si mě někde všiml pan Sadílek, děda současných reprezentantů Michala a Lukáše Sadílků, který dělal skauta pro Slováckou Slávii, a přestoupil jsem do žáků Slovácké Slávie, kde se hrála 1. žakovská liga.

Jak jsi prožíval přestup ze ZŠ Vlčnov na sportovní ZŠ v Uh. Hradišti?

Přestup na sportovní školu byl náročný, musel jsem si zvyknout na jiné tempo jak ve škole, tak i na hřišti. Každý rok k nám do třídy přišlo několik nových spolužáků a ti, kteří na to fotbalově neměli, zase odešli. V Hradišti se trénovalo čtyřikrát týdně, k tomu víkendové zápasy po celé republice a pravidelná soustředění. Bylo to náročné, ale bavilo mě to.

A co po fotbalové stránce následovalo po ukončení základní školy?

Po základní škole jsem dál hrál v mladším a starším dorostu v Uherském Hradišti, kde se hrála 1. dorostenecká liga. Zápasy se Sigmou Olomouc, Zbrojovkou Brno, Baníkem Ostrava, Zlínem a proti hráčům jako Baroš, Ujfaluši, Grygera, Rozehnal, to byl velký zážitek.

Kdy jsi přešel z dorostu do mužů a za která mužstva jsi nastupoval?

Do mužů jsem přešel ještě v dorosteneckém věku. Dostal jsem nabídku z Uherského Brodu, kde se hrála 3. liga, a mohl jsem si tak vyzkoušet mužský fotbal. Po jedné sezóně v Brodě jsem se vrátil zpátky do mužů do Uherského Hradiště, kde se tehdy spojovalo Hradiště a Staré Město a vznikl Synot. V Synotu jsem odehrál další dvě sezóny ve 3. lize. Poté jsem nastupoval za Kyjov, Dolní Němčí, Veselí nad Moravou, Břestek, Hradčovice.

Kteří hráči byli pro tebe největším přínosem?

Přínosem pro mě byli hráči, kteří mně a ostatním mladým hráčům pomáhali v přechodu z dorosteneckého do mužského fotbalu, jako Minář, Vojtěšek, Kučera, Němčický, Soldán a Hlahůlek.

Na které trenéry a působiště rád vzpomínáš?

Rád vzpomínám na působení v Uherském Brodě a Synotu, kde jsem si zahrál 3. ligu, z trenérů vzpomenu Luboše Blahu, Zdeňka Lorence, Pavla Fraňka, Jiřího Flašara.

Od kterého roku a jak dlouho jsi po ukončení fotbalu v České republice působil v Rakousku?

Do Rakouského SC Matzen jsem odešel z Kyjova v roce 2009 společně s kamarádem a spoluhráčem Pavlem Veleckým. Aktivně hrát jsem vydržel 10 let do roku 2019. Během této doby jsem si udělal mezinárodní trenérskou licenci UEFA a po ukončení hráčské kariéry v roce 2019 jsem dostal nabídku převzít mužstvo jako trenér. Díky tomu, že jsem v Rakousku strávil celkem 14 let, vzpomínám na toto angažmá nejraději. Začal jsem tam trénovat, naučil jsem se cizí jazyk, poznal spoustu lidí, ať už z Rakouska, Turecka, nebo Balkánu. A když je příležitost, tak se s některými několikrát do roka pořád potkáváme.

Co ti fotbal dal a na jaké okamžiky rád vzpomínáš?

Fotbal mně dal hlavně spoustu kamarádů, ať už u nás, nebo v Rakousku. Rád vzpomínám na postup z divize do 3. ligy v Uherském Hradišti, kdy za námi jezdilo na každý zápas

několik kamarádů z Veletin. V Rakousku se mně ještě jako hráči povedlo jednou celou soutěž vyhrát a jako trenér jsem skončil jednou na druhém a jednou na třetím místě. Hezká vzpomínka je na moji poslední sezónu v Rakousku, jednak na rozlučku, kterou nám po 14 letech připravili, a také na jeden zápas, kdy za námi přijel minibus s fanklubem z Veletin. Zápas prvního s druhým skončil 5:3 pro nás, padlo hodně gólů plus 3 červené karty, tak jsme si to, myslím, všichni užili.

Fotbalovou aktivní kariéru jsi ukončil na jaře 2023. Jaké máš další plány?

Po ukončení angažmá v Rakousku, kde jsem byl společně s dalšími třemi hráči z Česka, jsme dostali nabídku z FC Kunovice a od nové sezóny 2023 tam společně působíme. Já s kamarádem Jirkou Vojtěškem trénuju a kluci dál hrají. Podmínky v Kunovicích jsou super, v mužstvu máme spoustu mladých a šikovných fotbalistů. Cílem vedení je hrát v horních patrech tabulky a v krátkém horizontu se pokusit o postup.

Milane, děkuji ti za rozhovor a přeji tobě a celé rodině hlavně pevné zdraví a ještě mnoho sportovních úspěchů.

František Juračka

Fanošci z Veletin

Foto: archiv Milana Orlovského